№ 40. Sobota 18. Lutego 1860. Rok wydania 50.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. - Insercya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

We wsi *Gruszce* w obwodzie stanisławowskim założono nową szkołę trywialną z następującem uposażeniem:

Gmina Gruszka obowiązała się dawać nauczycielowi rocznie 154 zł. 87½ c. w. a. gotówką i 19½ meców zboża, a mianowicie 13 meców żyta i 6½ meców kukurudzy in natura, jako też odstąpić mu do użytku ogród przytykający do szkoły i pomieszkania nauczycielskiego objętości 550 sążni kwadratowych, a na dalsze wyposażenie szkoły trywialnej ofiarowała swoją obligacyę za dostawę ddo. 1. listopada 1827 nr. 8138 na 526 zł. 48¼ kr. z tem przeznaczeniem, ażeby procenta tej obligacyi używane były częścią na sprawianie porządków szkolnych a częścią na opłocenie ogrodu.

Na opał szkoły dostarczać będzie gmina rocznie 6 kóp 32 okłotów słomy, a przytem obowiązała się utrzymywać budynek szkolny zawsze w dobrym stanie i zapewnić potrzebną usługę szkole.

Grecko-katolicki pleban miejscowy, imx. Jan Mogilnicki obowiązał się na czas swego duchownego urzędowania w Gruszce dodawać rocznie dla polepszenia dotacyi nauczyciela 4 zł. 20 c. w. a., a nadto odstąpić mu do użytku łąkę objętości jednego morga i ogród objętości 60 sążni kwadratowych.

Nakoniec ofiarowało c. k. uprzyw. towarzystwo akcyonaryuszów fabrykacyi cukru w Galicyi, jako dominium państwa Tłumacz na budowlę i wewnętrzne urządzenie szkoły kwotę 110 zł. m. k., którą też gmina Gruszka obróciła na przeznaczony użytek.

Udowodnioną temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. galic. Namiestnictwo z należytem uznaniem do wiadomości powszechnej.

Sprawy krajowe.

Dnia 12. b. m. odbyło się o godzinie południowej w pałacu Uleniecklch roczne ogólne zgromadzenie członków galic. Towarzystwa muzycznego, w obecności pięćdziesięciu członków tego Towarzystwa. Zaszczycili to zgromadzenie obecnością swoją zastępca protektora towarzystwa Jego Excel. JW. Kajetan hrabia Lewicki, wiceprezydent Namiestnictwa Wny. Karol Mosch i inni znakomici obywatele kraju i stolicy.

Zastępca dyrektora JW. Włodzimierz hrabia Russocki zagaił posiedzenie odczytaniem programu czynności tegorocznego ogólnego zgromadzenia i wezwał sekretarza Towarzystwa do odczytania sprawozdania dyrekcyi za rok upłyniony 1859. (To sprawozdanie umieszczone będzie w jednym z przyszłych numerów Dodatku tygodniowego). Po odczytaniu sprawozdania JW. hr. Russocki przemówił do zgromadzenia temi słowy: Dopiero co przeczytane sprawozdanie przedstawia nam obraz czynności Towarzystwa naszego z roku upłynionego. Z tego wyczytaliśmy, że wiele jeszcze pozostaje nam do życzenia, wiele jeszcze do działania, że wiele trudności należy pokonać, na usunięcie których same dobre chęci wystarczyć nie mogą. Działajmy więc, starajmy się obudzić współuczucie u wykształconej publiczności miasta i kraju naszego, która zapewnie poczciwe zamiary i starania nasze nie zapozna i wspierać zechce. Do Was więc dziś szanowni Panowie przemawiam w sprawie instytutu muzycznego, by tenże za Waszem staraniem stał się instytucyą krajową, instytucyą wzbudzającą wyższe estetyczne uczucie w młodzieży naszej. Urzeczywistnienie tego szlachetnego zamiaru wymaga czynnego udziału, troskliwej opieki i niezem niezachwianej wytrwałości; ile że gdy pozostaniemy w stanie zobojętnienia, instytut nasz nie rozwinie należytego działania i byt jego nawet zachwianym być może. Utrwalić istnienie dalsze Towarzystwa naszego jedynie możemy przez zjednanie większej ilości członków wspierających nasze zamiary. W tym celu dołóżmy starania, by uzyskać zwolenników dla Towarzystwa naszego; co gdy da Bóg doczekać, mam silną wiarę, że za Waszą sprawą, za współdziałaniem czcigodnego naszego dyrektora artystycznego pana Karola Mikulego i panów profesorów Starzewskiego i Sailera, instytut nasz stanie tak pod względem sztuki, jak i funduszów na odpowiednym stopniu, że na koniec za naszym wspólnym wpływem instytut nasz rozbudzi nutę krajową, podniesie chwałę Boga, i będzie nowym dowodem, że w każdem poczciwem i użytecznem przedsięwzięciu odwołać się można do pomocy i współdziałania mieszkańców miasta i kraju naszego.

Przystąpiono potem do wyborów. Członkami honorowemi Towarzystwa z zastrzeżeniem potwierdzenia przez protektora mianowani zostali: były dyrektor Towarzystwa Józef baron Kalchberg i JW. Leopold hr. Starzeński.

Dyrektorem Towarzystwa na lat trzy został wybrany JW. Włodzimierz hr. Russocki i dotychczasowy zastępca dyrektora.

Na członków wydziału wybrani zostali z członków czynnych: W. Franciszek Kroebl, burmistrz miasta Lwowa, W. Marceli Madejski. dr. praw i adwokat krajowy, JW. Kazimierz hr. Krasicki, JW. Władysław hr. Badeni i W. Tchórznicki. Z członków czynnych: W. Adolf Pfeiffer, dr. praw, W. Emil Pfeiffer, dr. praw i adwokat krajowy, i W. Maurycy Mahl, adwokat krajowy.

Po tych wyborach JW. Włodzimierz hr. Russocki wyraził ogólnemu zgromadzeniu podziękowanie za dowód zaufania. Dziękował członkom wydziału za dotychczasową pomoc i zachęcał do dalszego wspólnego działania w sprawie instytutu. Z wdzięcznem uznaniem wspomniał także o zasługach p. Jana Dębickiego, administratora, i Adolfa Rudyńskiego, sekretarza Towarzystwa.

W końcu na wniosek jednego z członków wotowało zgromadzenie przez aklamacyę podziękowanie baronowi Kalchbergowi i artystycznemu dyrektorowi panu Karolowi Mikulemu.

(Sprostowanie.)

Wiedeń, 15. lutego. *Gazeta wiedeńska* pisze: „Niektóre zagraniczne dzienniki przyniosły analizę mniemanej odpowiedzi *gabinetu austryackiego* na depeszę francuskiego ministra spraw zewnętrznych pana Thouvenela.

Możemy zapewnić, że ta analiza nie opiera się na żadnym dokumencie austryackim."

Hiszpania.

(Doniesienia z teatru wojny.)

Madryt, 10. lutego. Wczoraj rekognoskował jenerał O'Donnell stanowiska nieprzyjacielskie na gościńcu wiodącym do Fezu, w odległości dwóch mil za Tetuanem. Jenerał Prim rekognoskował w innej znowu stronie. Ludność zachowała się wszędzie spokojnie, i przyjmowała armię uprzejmie. To, co jeszcze pozostało z armii marokańskiej, znajduje się w okolicy gościńców, schodzących się z Fezu i Tangeru. Jenerał O'Donnell poczynił wszelkie przygotowania do rozpoczęcia dalszych operacyi wojennych.

Słychać, że w Ferrolu założyć mają szkołę osobną dla aspirantów inżynieryi okrętowej. *Gaceta* ogłasza postanowienia względem urządzenia inspekcyi dla kolei żelaznych. W niedzielę nadejść tu mają przedmioty zabrane w Tetuanie, a przyjęcie tych trofeów ma być uroczyste. Z Afryki nic ma nic nowego. Ochotnicy biskajscy przybyli do Kadyxu.

Anglia.

(Podatki i reformy w opodatkowaniu. — Posiedzenie z 10. lutego.)

Londyn, 12. lutego. Na podstawie dawniejszych obietnic i upewnień rządu miały w bieżącym roku odpaść zupełnie nałożone podczas wojny wschodniej dodatki do podatku dochodowego i ceł od cukru i herbaty. Nie ma jednak nadziei, żeby przyszło do tego. Jeżeli budżet p. Gladstone utrzyma się w parlamencie, pozostaną i na rok 1860—61 wszystkie te dodatki, a co więcej podatek dochodowy będzie jeszcze powiększony. Kto posiada dochodu więcej niż 150 funt., musi nadal prawie czwarty procent opłacać do skarbu publicznego. Reformy w przedłożonym w parlamencie budżecie ograniczają się do teraz na samych następnościach traktatu handlowego z Francyą, na zniesieniu podatku od papieru i t. p. i zniżeniu opłaty od drzewa budulcowego i t. p. Giełda i w ogóle całe prawie dziennikarstwo, nie wyłączając *Times*, przyjęły dobrze budżet pana Gladstone. *Times* podnosi tylko zapytanie, czy nie należałoby Anglii i Francyi porozumieć się względem obopólnego

rozbrojenia, kiedy obadwa państwa zawarły już z sobą traktat, którego najwybitniejszym celem jest ściślej spoić węzły przyjaźni, jaka obadwa łączy narody.

— Na posiedzeniu *izby wyższej* z d. 10go b. m. złożył lord ***Wodehouse*** francusko-angielski traktat handlowy na stół zgromadzenia. Margrabia *Normanby* prosił następnie lorda *Granville*, by mu wyjaśnił pozorną sprzeczność, jaka w sprawie wcielenia Sabaudyi i Nissy do Francyi zachodzi między wykładem francuskiego a angielskiego rządu. W jednym z dzienników francuskich pojawił się artykuł widocznie półurzędowej barwy, czyli inaczej napisany z natchnienia byłego francuskiego ministra spraw zewnętrznych, który utrzymuje, że oświadczenie angielskiego ministra w izbie niższej, o ile odnosi się do Sabaudyi, nie jest wprawdzie fałszywem ale niedokładnem, bo jeszcze w miesiącu lipcu toczyły się w tym przedmiocie urzędowe układy między rządem francuskim a angielskim. Jak stoi w pomienionym artykule oświadczył hrabia Walewski lordowi Cowley, że w obec czynnego nalegania Anglii, by średnie Włochy przyłączyć do Sardynii, Cesarz Francuzów widzi się zmuszonym powrócić do swego pierwotnego zamiaru, i Sabaudyę i Nissę wcielić do Francyi. Mowca nie może pochwalać tego nowego zastosowania nauki *w logice faktów dokonanych*, poczytuje jednak za swój obowiązek zwrócić uwagę na to doniesienie, nie wątpiąc, że lord Cowley uwiadomił rząd o swej rozmowie z hrabią Walewskim. Radby bardzo, żeby całe to doniesienie było prostym tylko wymysłem dziennikarskim, jednakowoż zachodzi wielka w tej mierze wątpliwość, i dlatego pragnie się dowiedzieć stanowczo, czy hrabia Walewski będąc francuskim ministrem spraw zewnętrznych rozmawiał rzeczywiście w ten sposób z lordem Cowleyem, i czy w rozmowie tej dotknął polityki angielskiej w sprawie państw średniowłoskich. Lord *Granville* odpowiada, że lord Cowley nie słyszał podobnego urzędowego oświadczenia z ust hrabi Walewskiego. Z tem wszystkiem być może, że w tym przedmiocie zawiązała się jaka prywatna rozmowa między hrabią Walewskim a lordem Cowleyem. Margrabia *Normanby* przypomina, że angielski minister spraw zewnętrznych odmawiając przedłożyć urzędowych w tej kwestyi dokumentów, oświadczył się tylko opowiedzieć wszystko, co zaszło. Mowca radby otrzymać zapewnienie, że po owem oświadczeniu nie zaszło nic nowego w tej sprawie. Hrabia *Grey* pragnie się dowiedzieć, czy w ogóle przyszło do jakichkolwiek urzędowych lub nieurzędowych oświadczeń. Lord ***Wodehouse*** nie może zaprzeczyć, że od lipca zachodziła w rozmowach lorda Cowleya z hrabią Walewskim wzmianka o wcieleniu Sabaudyi, nie była jednak tego rodzaju, by lord Cowley musiał osobną depeszę wyprawiać do Londynu.

W *izbie niższej* przedłożył lord *John Russell* angielsko-francuski traktat handlowy, a następnie wniósł kanclerz skarbu budżet finansowy. Zwrócił przedewszystkiem uwagę, że dwa wypadki główne wpłynęły w ubiegłym roku na stan finansów, t. j. wyprawa na Chiny i angielsko-francuski traktat handlowy. Nie uwzględniając naprzód obudwu tych wypadków, obliczono dochody w r. 1859-60 na 69.460.000 funt. szt., a wyniosą zapewne 70,578.000. Obliczone na 69,270.000, wydatki ograniczyły się na 68,593.000 funt. szt., tym sposobem pozostałoby więc w skarbcu 1,623.000 f. nadwyżki. Potrzeba jednak uwzględniać obadwa pomienione wypadki. Przeznaczono 900.000 dla wojska, a 210.000 dla floty, a na rachunek traktatu handlowego ubywa także 640.000 funt. sztr. W ogóle czyni to wszystko 1,810.000 funt., i wykazuje dość znaczny niedobór. Nadeszła jednak pomoc nie spodziewana. Rząd hiszpański zapłacił Anglii dawny dług w sumie 500.000 funt. szt., z czego połowa wpływa do dochodów roku finansowego 1859 i 1860. Tym sposobem pokrył się niedobór, i została jeszcze mała przewyżka w ręku kanclerza. Wydatki budżetu na r. 1860-61 są następujące: Dług skonsolidowany i bieżący 2,020.000 funt. szt. ciężary funduszów skonsolidowanych 2,000.000 funt. szt., wojsko i milicya (wliczając chińską wyprawę) 15.800.000, flota wojenna i eskadra pocztowa 13,900.000, różne wydatki służby cywilnej 7,500.000 ft. szt. departamentu dochodów 4,700.000 funt. szt. Ogólna suma 70,100.000 funt. szt. Dochody obliczone na podstawie istniejących ustaw wynoszą: cła 22,700.000 funt. szt., akcyza 19,170.000 funt. szt., należytości stemplowe 8,000.000 funt. szt., różne inne wydatki 3,250.000 funt. szt., podatek dochodowy 2,400.000 L., poczta 3,400.000 L., posiadłości koronne 280.000 L., różne dochody 1,500.000 L. Ogólna suma 60,700.000 L. Okazuje się zatem niedobór 9,400.000 L., a p. Gladstone nie ma zamiaru pokrywać go wypłatą bonów skarbowych w przyszłym listopadzie, ale wskazuje dwie drogi ustalić równowagę między dochodami a wydatkami. Zachowanie dotychczasowych ceł od cukru i herbaty przyniosłoby 2.100.000 L., a podatek dochodowy po 9 procentu zapewnia 7,672.000 L., co dawałoby razem pożądaną sumę. To byłaby jedna droga. Druga polegałaby na tem, by znieść wojenny dodatek na cukier i herbatę, i oznaczyć podatek dochodowy na 1 shill. od funta szt. W takim razie możnaby się go jednak zapytać, co się stało z wróżbami i przyrzeczeniami, z jakiemi sam odzywał się w r. 1853. W owym roku obliczał dochody z nowo nałożonych podatków, a mianowicie z podatku spadkowego na 2,549.000 L., a doliczając do tego inne dochody, spodziewał się wzrostu przychodu o 59,590.000 L., co równałoby się podatkowi dochodowemu po 5 penc. od funta. Lecz nadzieje te nie sprawdziły się. Podatek od spadków wypadł o 1,000.000 L. mniej niż obliczał z góry. Oprócz tego podniosły się ciężary, bo nadwyżki dochodów nie użyto raz na umniejszenie długu, a wojna rosyjska przysporzyła ciężarów. Wydatki powiększyły się o 2,720.000, lubo rosły ciągle dochody. W r. 1853 wynosiły wydatki 58,283.000 L., gdyby pozostały na tej samej stopie, mielibyśmy w r. 1860-61 nadwyżkę 2.317.000 L. Izba rozważy zatem, jak najlepiej pokryć niedobór 9,400.000 L., i jaką zachować politykę finansową. Zdaniem kanclerza pozwala się stopniowo umniejszać wydatki, potrzeba tylko z wielką w tej mierze postępować oględnością, aby nie pogorszyć złego. To zaś, że wydatki dłuższy czas jeszcze na wysokiej prawdopodobnie utrzymają się stopie, nie może służyć za powód, byśmy się hamowali na drodze reform handlowych. Zachodzi ścisły związek między wysokością podatku od handlu i przemysłu a takim stanem zamożności, żeby można płacić podatki. Po zniżeniu stopy podatkowej przyniosły cła i akcyza większe dochody niż przedtem. Na jakiejże więc zasadzie muszą się opierać ulgi w podatkach. Ciężary podatków powinni głównie ponosić bogaci, ale i inne klasy muszą w miarę sił swoich przyczyniać się na potrzeby państwa. Jest to błędnem mniemaniem, że zniżając opłaty od herbaty, cukru i tym podobnych artykułów wyświadcza się klasom roboczym największe jakie można dobrodziejstwo. Najskuteczniej możnaby polepszyć ich położenie, zniżając podatki od tych gałęzi przemysłu, w których pracują. Mówca proponuje zatem zatrzymać jeszcze na rok jak potąd cła od cukru i kawy. Traktat handlowy z Francyą zapewni angielskim konsumentom ulgi na 1,737.000 L., a dochody państwa poniosą uszczerbek na 1,190.000 funt. Kanclerz skarbu zamierza nadto wprowadzić w cłach różne dalsze reformy, które konsumentom przyniosą ulgi na 1,040.000, a dochody uszczuplą o 910.000 funt. szt. Ten ubytek zamyśla pokryć, nakładając nowe podatki na pewne gałęzie przemysłu. Znieść natychmiast postanowił podatki od masła (dochód 95.000 L.), sera (44.000 L.), łoju (87.000 L.), owoców południowych (32.000 L.), jaj (22.000 L.), orzechów (12.000 L.), orzechów muszkatowych (11.000 L.), papieru (10.000 L.), słodkiego drzewka (9000 L.), dakteli (7000 L.) i różnych innych mniej ważnych artykułów. W ogóle ubyłoby przez to skarbowi 382.000 L. Oprócz tego proponuje kanclerz zniżyć opłaty od drzewa budulcowego, migdałów, rodzynków, fig i konopi. Ubytek ztąd oblicza na 910.000 L. Wszystko to ma pokryć opłata od rejestrowania po 1 penc. od każdego przywiezionego i wywiezionego od każdego pakietu towarów, dalej mierne opodatkowanie pewnych czynności w składach towarów, opłata 6 penc. od cetnara cykoryi, taxy od koncesyi na winiarnie i szynki piwne, przymus stemplowy w pewnych wypadkach, gdzie nie istniał dotychczas. Aby jednak obok tego pokryć i pozostały w ogóle niedobór 9,408.000 L. proponuje zatrzymać na dalszy rok podatek dochodowy po 10 penc. od funta od dochodu powyżej 150 L. i po 7 pen. od funta od niższych dochodów. Równa to się w ogóle podwyższeniu o 1 penc na funcie. Przychód z podatku dochodowego wraz z dochodem z ceł od cukru i herbaty oblicza na 8,472.000. Dodawszy do tego dochód z pewnych nowo nałożonych opłat od słodu i konopi, otrzymamy sumę 9.972.000, ogólny więc przychód wyniesie 70,564.000 L., a tym sposobem pozostanie nadwyżka 464.000 L. Nakoniec proponuje kanclerz skarbu odroczyć debatę do przyszłego czwartku. Ponieważ jednak powstają głosy z innemi wnioskami na ten dzień, zgadza się rząd, by dalsze debaty w tym przedmiocie wytoczyły się dopiero od poniedziałku za tydzień.

Francya.

(Ostrzeżenia dziennikom. — Doniesienia fałszywe na wszelki przypadek karalne. — Wiadomości bieżace. — Kodex posiadłości wiejskich.)

Paryż, 12. lutego. *Monitor* pisze między innemi: „Przy sposobności doniesienia pewnego dziennika o domniemanem powstaniu w Konstantynopolu przywodzi rząd w pamięć, że takie doniesienia powtarzane nieoględnie przez dzienniki, należą do kategoryi przestępstw przewidzianych w 15. artykule dekretu organicznego z 17. lutego 1852, i którym postanowiono kary za rozgłaszanie lub przedrukowanie fałszywych wiadomości, a to nawet i wtenczas, chociażby w tem nie było złego zamiaru.“ Równocześnie otrzymał i dziennik ***Presse*** z powodu wczorajszego (z 10. b. m.) artykułu podpisanego przez Payrat'a — pierwsze ostrzeżenie, gdyż zawarte w tym artykule doniesienia fałszywe i uwagi złośliwe ubliżaja nietylko uczuciu narodowemu, lecz także i prawdzie. Przed wybuchem wojny włoskiej zawieszono też dziennik rzeczony także za jeden artykuł pióra Peyrat'a na dwa miesiące. Wówczas przepowiadał wojnę, a teraz upewnia że nastanie zupełne zamieszanie.

— Na sprawozdanie ministra finansów rozporządził Cesarz, że administracya pocztowa w Algierze odłączona ma być odtąd od administracyi skarbu publicznego, i zostawać pod zarządem ministra Algieryi i kolonii.

— Notą dziennika urzędowego przywiedziono w pamięć, że ogłaszanie lub powtarzanie doniesień fałszywych karane być powinno przez sądy nawet i wtenczas, chociażby je w dobrej nawet wierze powtarzano.

Z Madrytu donoszą z 9. lutego, że kilka statków francuskich rozbiło się na wybrzeżach hiszpańskich, lecz że podróżnych zdołano ocalić.

— Kodex ściągający się do posiadłości wiejskich, a wypracowany w radzie państwa, zawierać ma 124 artykułów w czterech oddziałach. Pierwszym artykułem przyjęto za podstawę całego projektu, by posiadłości wiejskie w głównej rzeczy poddane były postanowieniom kodexu Napoleona. Pierwszy oddział traktuje o serwitutach, o granicach i ogrodzeniu, o plantacyach, prawie pastwiska i t. d. Prawo pastwiska może być uchwałą rady jeneralnej

zniesione w całym departamencie, lub w jednej jego części, a to za potwierdzeniem cesarskiem i rady państwa. Drugi oddział zawiera przepisy o gościńcach i drogach, a trzeci o dzierzawcach. Ten trzeci oddział jest bardzo ważny, składa się z 26 artykułów, i traktuje o sprawach ściągających się do posiadłości wiejskich. Ostatni oddział kodexu traktuje ochorobach bydlęcych i zwierzętach szkodliwych.

Włochy.

(Demonstracye anty-separatystów. — Legacya piemoncka odwołana z Florencyi.)

Turyn, 9. lutego. *Gazzetta uffic. del Regno* podaje następującą depeszę telegraficzną:

„Nizza, 8. lutego 11. godz. w nocy.

Ponieważ utrzymywał dziennik separatystów, że demonstracya zeszłego poniedziałku była dziełem kilku ludzi tylko, spieszyła dziś ludność, w dwunastą rocznicę nadania konstytucyi, masami do teatru. Wszystkie miejsca były przepełnione i wielu gościom musiano odmówić wstępu. Gdy aktorowie zanócili hymn ludu, obrzucono ich deszczem kwiatów i bardzo bogatych wieńców. Publiczność żądała sześć razy powtórzenia hymnu. Okrzyki na cześć Włoch, Króla, Cavoura, Garybaldego i włoskiej Nizzy trwały prawie godzinę. Popiersie Króla uwieńczone kwiatami wniesiono w tryumfie na scenę. Uniesienie było nieopisane, a przytem wszystkiem panował największy porządek."

— *Armonia* pisze: Od kilku dni wysyłają z Turynu do Modeny broń i amunicyę, nieżądając za to żadnej zapłaty.

— *Monitore Toscano* zapowiada wkrótce odwołanie piemonckiego posła z Florencyi dodając, że potem będzie rząd toskański znosić się bezpośrednio z sardyńskiem ministeryum spraw zewnętrznych i rozpocznie się upragnione zewsząd połączenie.

Rosya.

(Potomek księcia Barclay de Tolly. — Górnictwo na Kaukazie. — Doniesienia z Kiachty.)

Petersbug, 5. lutego. Potomek imienia księcia Barclay de Tolly, pułkownik niepełniący służby czynnej, otrzymał pozwolenie od Cesarza, przenieść na wypadek śmierci swojej tytuł ten na swego kuzyna, cesarskiego adjutanta skrzydłowego, pułkownika Wejmar, który natenczas przybierze nazwisko księcia Barclay de Tolly Wejmar.

— Zawojowanie wschodniej części Kaukazu lata zeszłego przyniosło już tę korzyść materyalną, że można było rozpoznać dokładniej krainę tę pod względem górniczym, i że przy tej sposobności natrafiono na obfite pokłady węgla, siarki i antymonium. Życzliwie teraz usposobieni gorale przychodzą chętnie w pomoc temu rozpoznaniu. Śnieg w miesiącu listopadzie przerwał dalsze prace, które na wiosnę rozpoczęte być mają z tem większą usilnością, zwłaszcza że spodziewają się natrafić także i na pokłady srebrne.

— W korespondencyi z **Kiachty** wspomina *Pszczoła póln.*, że jenerał Ignatyew przebywa obecnie w Pekinie. Potąd utrzymywały się tylko niepewne wieści o podróży jenerała rzeczonego do Chin, który jak wiadomo odbył już raz posłannictwo do Azyi środkowej.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 14. lutego. Jak donosi dzisiejszy *Monitor*, nastąpi otworzenie posiedzeń senatu i ciała prawodawczego nie 23. b. m., lecz 1. marca. — *Gazette de France* otrzymała drugie upomnienie.

Londyn, 14. lutego. Na wczorajszem posiedzeniu *izby niższej* przedłożył lord J. Russel papiery odnoszące się do sprawy włoskiej. Na zapytanie sir *Packingtona* odpowiedział lord *John Russel*: Francuscy i angielscy komisarze do rozpoznania sprawy rybołowstwa w Nowej Fundlandyi przedłożyli już swoje raporta. *Cochrane* powstawał na politykę rządu względem Chin, utrzymując, że Bruce postąpił samowolnie. — Lord *Palmerston* wzywał pana *Kinglake*, ażeby odłożył swój wniosek względem odstąpienia Sabaudyi, aż rząd będzie w stanie wyjaśnić dokładnie tę sprawę. *Kinglake* odpowiedział, że połączenie Sabaudyi z Francyą ma nastąpić najdalej 20. lutego. Jeśli wniosek jego odroczy się, nastąpiłaby dyskusya po dokonanym czynie. W końcu odroczono wniosek pana Kinglake na czas nieoznaczony.

Kopenhaga, 13. lutego. Biskup Monrad otrzymał telegrafem zapytanie, czy podjąłby się utworzyć nowe ministeryum z nieograniczonem pełnomocnictwem.

Petersburg, 14go lutego. *Journal de St. Petersbourg* przynosi wiadomość z Pekinu z 4. grudnia. Cesarz opuścił swoją rezydencyę letnią i powrócił do stolicy. Insurgentów rozdwaja niezgoda i cesarskie wojska otrzymują przewagę. Europejskie okręta wojenne pokazały się u uścia rzeki Pejho.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 17. lutego. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny: mec pszenicy (82 ℔) 3zł. 12c.; żyta (74 ℔) 1zł. 82c.; jęczmienia (68 ℔) 1zł. 48c.; owsa (46 ℔) 1zł. 26c.; hreczki 2zł. 50c.; grochu 1zł. 60c.; kartofli 68c.; — cetnar siana 1zł. 5c.; słomy pasznistej 70c., podściółki 52c.; — sąg drzewa bukowego 9zł. 51c.; sosnowego 8zł. 30c. — Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Sabiński Olg., z Krakowa. — Urbański Jan, z Dunkowic. — Hr. Drohojewski Kaz., z Tomanowic. — Mniszek El., z Stubienka.
Hotel europejski: Marynowski Wac., z Tyniowiec.
Hotel angielski: Sozański Ant., z Torhanowic.
Hotel Kuhna: Br. Brückmann Henr., z Wołoszczy.
Pod tygrysem: Siemianowski Fr., Siemiginowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. lutego.

PP. Nahlik Fr., c. k. pens. major, do Klebanówki. — Lewicki Hip., c. k. notar., do Jaworowa. — Torosiewicz Mich., do Pełtwy. — Torosiewicz Em., do Zastawiec. — Terlecki Felix, do Skorodna. — Dylewski Mar., do Rolowa. — Stecki Adolf, do Środopolec. — Wybranowski Józ., do Woszczanic. — Zawadzki Nik., do Bełzca. — Miliński Fr., do Helenkowa. — Hoppen Mar., do Kozłowa. — Czajkowski Iz., do Jarosławic. — Hoszowski Jan, do Stryja. — Malinowski L., do Ostrowczyka. — Czajkowski Hipol., do Bóbrki. — Czajkowski Jan, do Sarnik. — Morawski Kons., do Sasowa. — Wybranowski Leon, do Drohiczówki. — Niezabitowski Włod., do Uherzec. — Br. Schloyenig T., c. k. pułk., Gontard Henr, c. k. major, Zembery M., c. k. rotm. i Kalinowicz T., c. k. aud. sztab., do Gródka. — Oross J., c. k. major, do Żółkwi — Truchim Stef., do Semerówki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. lutego.

Pora	Barometr w mierze paryz. sprowadzony do 0° Reaum	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322 58	— 4 3°	90.3	zachodni sł	śnieg
2. god. po poł.	323 62	— 1 1°	82.8	„ „	„
10. god. wiecz.	324 59	— 3 4°	91 2	północny „	pochmurno

Wysokość śniegu 12‴.

T E A T R.

Dziś na scenie niemieckiej na dochód komika p. Karola Blasel: **„Von Oben nach Unten,"** komedya ze spiewami w 3 oddziałach z francuskiego.

Potem dziewiąta *Reduta*.

Jutro na scenie polskiej: **„Szkalmierzanki,"** opera w 3 aktach J. N. Kamińskiego.

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacyi i t. d.

Dnia 20. lutego: Sprzedaż polowy realności nr. 203 w Tarnopolu. — Licytacya na zabezpieczenie budowli konserwacyjnych na rok 1860 za pomocą ofert w Stryju i w Stanisławowie.

Dnia 21. lutego: Sprzedaż realności nr. 75³/₄ i 479¹/₄ we Lwowie. — Sprzedaż pozostałości po Tomaszu Orłowskim w Bilce.

Dnia 22. lutego: Licytacya na dostarczenie potrzebnych materyałów dla c. k. dyrekcyi salin w Wieliczce.

Dnia 23. lutego: Sprzedaż realności nr. 345 i 346⁴/₄ we Lwowie. — Sprzedaż realności nr. 81 w Przemyślanach. — Sprzedaż części dóbr Jaśniska we Lwowie.

Dnia 24. lutego: Sprzedaż realności nr. 237 w Przemyślu i realności nr. ⁵/₄₉ ¹/₄ w Stanisławowie.

Dnia 27. lutego: Sprzedaż domu nr. 114 i 873 w Kimpolungu. — Wydzierżawienie młyna w Śniatynie. — Wydzierżawienie myta drogowego na gościńcu Czortkowskim w Zaleszczykach.

Dnia 28. lutego: Sprzedaż realności nr. 680 i 346 w Czerniowcach i realności nr. 104 w Jaworowie. — Sprzedaż realności nr. 40 w Drohobyczu.

Dnia 29. lutego: Sprzedaż realności nr. 174¹/₄ w Stanisławowie.

Kurs lwowski.

Dnia 17. lutego.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	16	6	24
Dukat cesarski	„ „	6	20	6	26
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	68	10	88
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	5	2	9
Talar pruski	„ „	1	97	2	1
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	84	75	85	63
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	85	71	60
5 Pożyczka narodowa	bez kuponów	76	48	77	35

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 17. lutego.	zł.	cent.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po . . . . wal. austr.	85	50
„ przedał „ „ 100 po	85	—
„ dawał „ „ 100	—	—
„ żądał „ „ 100	—	—
Wartość kupona od 100 złr.	—	53²/₃

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 17 lutego

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 77.45. Metaliki po 5% za 100 zł. 69.15; po 4¹/₂% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye. Banku narodowego sztuka 864.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 194.50; niższo-austr. towarzystwa eskomptowego —.—

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. południ. niemieck. waluty 113.25. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 131.90. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.24¹/₂, dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 14. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	65.—	65 50
Z pożyczki narod. po 5%	77.90	78.—
Z r. 1851, ser. B. po 5%	97.50	— —
Metaliki po 5%	69.—	69 20
dtto. „ 4½% . . .	61.—	61 50
dtto. „ 4%	53 50	54.—
dtto. „ 3%	40.—	40 50
dtto. „ 2½%	35.—	35.50
dtto. „ 1%	13 80	14.—
Przez. do wylos. z r. 1834	380.—	390.-
„ 1839	124 50	125.-
„ 1854	108.—	108.25
Renty Como po 42 lir. aus.	16.25	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	66.—	67.—
„ 4½%	57.-	58.—
„ 4%	50.—	51.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	44.—	45.-
„ 3%	62.—	64.—
„ 2½%	60.—	61.—
„ 2¼%	52.—	52.50
„ 2%	46.—	47 —
„ 1¾%	40.—	41.—
dtto. z procent za granicą . „ 5%	66.—	67.—
„ 4½%	57 —	58.—
„ 4%	53 —	53.50

B. Krajów koronnych (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi .	89.—	90.—
Węgier	72 25	72 75
Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii . . .	71 —	71.50
Galicyi	71 25	71.75
Bukowiny	69 —	69 50
Siedmiogrodu . .	69.25	69.75
innych krajów kor.	87 —	94.—
Z klauz los r. 1867	—.—	—.—
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	80 75	81 —

		pien.	towar.
Dług Tyrolu	po 5%	66.—	67.—
	„ 4%	50.—	51.—
	„ 3½%	44.—	45.-
Dług Salcburga	„ 3%	39.—	40.—
	„ 2½%	32.—	33. -
Dług Krainy .	„ 2%	25.—	26. -
	„ 1¾%	21.—	22.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł. . . .	—.—	22.—
„ 2½% za 100 zł. . .	—.—	20.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	—.—	17.—
„ 2% za 100 zł. . . .	—.—	15.—
„ 1¾% za 100 zł. . .	—.—	13.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	864.—	867. -
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	192 60	192 80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	580.—	581.—
Półn. kolei po 1000 zł. m.k.	1950 —	1952
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	260.—	260 50
Kol Ces. Elżbiety po 200 zł.	173 —	173 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	134.50	135 —
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	105
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłata (50%) . . .	153.—	154 —
Kol. Karola Lud. po 200 zł. m.k. z wpł. po 60 zł. (30%)	98. -	98.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m.k.	24.—	26.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m.k.	55.—	60.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	688.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
z wpłatą 60 zł, (30%) .	—.—	—.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.	—.—	—.—
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w a. .	116.—	118.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	443.—	444.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	200.—	210.—
Mosts łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	355.—	360.-
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	330.—	340.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	—.—	—.—

4. Listy zastawne.

		pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon.	6let. po 5%	102 50	103 —
	10 „ 5%	98.50	98.75
	przeznacz. do los. po 5%	93. —	93.25
Banku narodowego w wal. austr.	na 12 m. 5% za 100 zł.	100.—	—.—
	przez. do los. po 5% .	88 50	89 -
Gal. Tow kred. po 4% . .		85.50	86.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	134.—	135.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	132.—	132.50
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	82.50	83. -
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Lloyda za 100 zł. . . .	92.	92.50

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	101 25	101.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	103 25	103.75
Pożycz. Trye. po 100 zł. w.a.	126.—	127.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.50	39.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	84.—	85 —
Salma „ 40 „ „	38.50	39.—
Palfiego „ 40 „ „	39.—	39 50
Clarego „ 40 „ „	36.75	37 25
St. Genois „ 40 „ „	36 75	37.25
Windischgrätza 20 zł. „	22 75	23 25
Waldsteina 20 „ „	27.—	27 50
Keglevicha 10 „ „	16. —	16 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	—.—	112 —
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	—.—	112.—
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. .	98.50	98.50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt . .	130.25	130.25
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr. . . .	51.80	51.80
Paryż za 100 fr.	—.—	52.—
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piastr. woł. .		—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		— —
Dyskonto weks. Bank. nar. . . .		5%
Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ		5%

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.	zł.	c
Dukaty ces. men.	6 zł.	14 c
dtto. pełnej wagi . . .	6 „	$13^5/_{10}$ „
Korona	17 „	85 „
Półkorona	— „	— „
Napoleondor	— „	— „
Rosyjski impery.	— „	— „
Kurs korony w c. k. kasach	13 zł.	50 c.

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności izraelickiej na czas od 16. do 22. lutego 1860.

Tutejsi rzeźnicy izraeliccy podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

1 funt wiedeński za krajcary w walucie austryackiej.

Rzeźnik	Nr.		Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szponder	Pół-żebro	Grube żebro	Łopatka	Pierś (brust.)	Części przydatne od łytki i głowy
Bass Berl	Cela nr. 1	w jatkach krakowskich	34	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Kohman Antoni syn . . .	„ 2		.	18	.	18	.	.	.	.	.	18	18	18	18	18	18	18
Wischek Benio	„ 3		30	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	24	24
Sidorowicz Stanisław . .	„ 4		.	18	.	18	.	.	.	.	.	18	18	18	18	18	18	18
Luft Israel Mayer	„ 5		30	25	24	28	23	24	23	24	26	23	24	24	24	24	24	24
Pordes Berl	„ 6		24	23	22	22	22	22	21	22	20	22	21	20	20	20	21	21
Eichler Mayer	„ 7		30	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Kimmel Abraham	„ 8		26	25	25	26	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Frisch Mark Berl	„ 9		22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Luft Wolf	„ 10		22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Schrenzel Leib	„ 11		30	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Kimmel Ester Beile . . .	„ 12		24	24	24	24	24	24	24	24	23	23	23	23	23	23	23	23
Schrenzel Feivel	Buda nr. 1		22	23	23	22	22	23	22	23	23	22	22	22	22	22	25	22
Tafel Mayer	„ 2	obok domu nr. 6 i 7¾	30	25	25	28	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	25	22
Pipe Abraham Sussmann .	„ 3		28	23	23	26	22	24	24	23	24	24	23	23	22	23	24	23
Eichler Mayer	„ 11		29	24	24	27	20	23	24	23	23	23	23	23	23	23	24	23
Schall Mayer	„ 4	obok domu nr. 598¾	24	24	24	24	24	24	24	24	24	23	23	23	23	23	23	23
Blasberg Dawid	„ 5		20	20	20	20	20	20	20	24	20	20	20	20	20	20	20	20
Hütt Hersz	„ 6	naprzeciw rzeźni żydowskiej	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Horn Hersz	„ 19		24	23	23	24	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	20
Kugel Chaim Berl . . .	„ 7		24	24	23	24	20	23	24	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Uffel Falles	„ 9	za domem nr. 440²/₄	20	20	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
Hachlewska Apolonia . .	„ 10	w domu nr. 563²/₄	29	25	24	25	23	23	23	23	23	22	22	22	22	22	22	22
Pordes Berl	„ 12	na dziedzińcu nr. 62²/₄	23	22	22	22	22	21	22	20	21	22	22	22	23	22	21	21
Hübel Efroim	„ 11		20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
Diamant Samule	„ 16		23	23	23	24	22	23	23	23	24	23	24	23	24	23	24	23
Telteles Jakób	„ 14	obok domu nr. 26¾	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
Luft Izr el Mayer	„ 15	obok nr 43¾	24	24	23	24	24	23	23	21	21	21	21	21	21	21	23	21
Luft Wolf	„ 17		20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
Horn Aron	„ 8		24	24	24	24	24	24	24	24	24	22	22	22	22	22	22	22
Hartel Israel Hersz . . .	„ 18	obok kościoła św. Anny	20	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18

Z urzędu targowego stołecznego miasta
Lwów, 15. lutego 1860.

Dodatek tygodniowy Nr. 7.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1) Sprawozdanie z czynności c. k. Towarzystwa gospodarskiego Galicyjskiego za rok 1859, przedłożone ogólnemu zgromadzeniu na posiedzeniu dnia 10. lutego 1860 r.

2) Urząd menniczy lwowski. Przychód i wydatek z obrotu sreber i złota w roku administracyjnym 1859.

3) Tłumacka fabryka cukru. Wykaz spotrzebowanej ilości buraków w październiku, w listopadzie i grudniu 1859—1858.

4) Żupy solne w Galicyi i na Bukowinie. Wywar i przedaż soli w grudniu 1859—1858.

5) Starostwo Sanockie. Dokument z r. 1402 i kilku lat poźniejszych. Wypis z metryk koronnych zawierający rewizyę Starostwa Sanockiego, uskutecznioną r. 1565 przez Krzysztofa Sokołowskiego, starostę rogozińskiego, na mocy ustawy z r. 1563.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.